

65. Vad tror vi på?

Jag fick för några år sedan frågan "Vad tror ni kristna på egentligen?" av en mycket god vän. Jag har alltid innerst inne vetat vad, eller rättare sagt vem, jag tror på. Men frågan kom ändå lite som en örfil. Plötsligt var jag i en situation när jag behövde sätta ord på vad jag så länge har trott på. Den frågan blev en av flera situationer som utgjorde startskottet på mitt sökande efter tydliga svar i bibeln. Vilket sedan ledde till att jag började skriva.

Det finns många grupper i världen som kallar sig kristna, så jag kan inte svara för vad alla så kallade kristna tror på. Vad jag kan försöka förklara är vad jag, tillsammans med miljontals andra, som läser och tror på vad som står i bibeln tror på.

Grunden i vår tro brukar kallas Evangeliet. Det är ett ord som är direktöversatt från gammal grekiska och betyder "Det glada budskapet". Men vad är det för glatt budskap vi tror på då? Paulus förklarar det så här:

"Men jag påminner er, bröder, om det evangelium som jag predikade för er, som ni också tog emot och som ni också står fasta i, genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag förkunnade för er, annars kom ni till tro förgäves. Först och främst har jag ju meddelat er vad jag själv tagit emot, att Kristus dog för våra synder i enlighet med Skrifterna, och att han blev begravd och att han uppstod på tredje dagen i enlighet med Skrifterna,"

Första Korintierbrevet 15:1-4

Jesus dog alltså för våra synder, blev begravd och uppstod på den tredje dagen. Tro på det så blir du frälst (räddad).

Det låter ju inte så svårt, och det är det inte heller. Det ska inte vara svårt. Men i den tid vi lever i nu så behöver det här ändå förklaras lite närmare. Vi blir ju dagligen intalade att vi duger som vi är. Att vi bara behöver älska oss själva mer för att vi ska må bra, och så vidare. Så begreppet "synd" är vi ju inte så bekväma med längre.

När man frågar någon om den kommer att komma till himlen när den dör blir svaret ofta: "-Jag tror det. Jag menar, jag är ju inte en sämre människa än de flesta andra."

Men vad säger då bibeln om det här?

Gud är helig. Alltså perfekt på alla sätt, och därmed också helt utan synd. Därför är Hans standard för hur vi ska vara också perfekt. ***"Var heliga, för jag är helig"*** står det. (Tredje Mosebok 11:44, Första Petrusbrevet 1:15, mm)

Från början skapade Gud människan utan synd. Därför står det att Gud vandrade med människan i Edens lustgård. Gud älskar oss och ville att vi skulle älska Honom. Men eftersom kärlek inte kan tvingas fram så gav Han oss en fri vilja. Vi kunde välja att fortsätta leva med Honom, eller att vända oss bort från Honom. Vårt val avgjordes av en enda regel.

"Och Herren Gud gav mannen denna befallning: "Du kan äta fritt av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont ska du inte äta, för den dag du äter av det ska du döden dö."

Första Moseboken 2:16-17

Tyvärr valde människorna att vända sig bort från Gud och gå sin egen väg. De åt av frukten.

Gud är alltså helig. Vi människor är däremot syndiga allihop. Så här säger bibeln om oss:

"För alla har syndat och saknar härligheten från Gud,"

Romarbrevet 3:23

Och...

"Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud. Alla har avvikit, alla har blivit odugliga. Ingen finns som gör det goda, inte en enda."

Romarbrevet 3:10-12

Vi som är oheliga och Gud som är helig kan inte leva tillsammans på det sätt som vi gjorde i Edens lustgård. Därför måste Gud göra en väg för oss att komma tillbaka till Honom.

Som ett steg i detta, och för att vi skulle förstå att vi är syndare, gav Gud oss vad vi brukar kalla "De tio budorden". Dessa budord är grunden för hur Gud vill att vi människor ska leva. Om du läser dem så ser du snart att de alla är bra för oss. Om vi lever efter dem så får vi ett mycket bättre liv än om vi inte lever efter dem. Ändå finns det inte en enda vanlig människa som har hållit dessa tio bud till punkt och pricka.

Vi skulle kunna ta några exempel:

Ett av budorden säger: Du ska inte missbruka Herren din Guds namn. Det här är något som ständigt förekommer både i och utanför kyrkorna idag. Istället för att säga till exempel "Så fantastiskt gott det här var", så väljer man istället att säga just "Gud...".

Ett annat lyder: Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa. Det betyder, du ska inte ljuga. Så om du någonsin har ljugit, här spelar det ingen roll om det är en så kallad vit lögn, för Gud sätter inte olika färger på synd, om du har ljugit så har du syndat enligt bibeln.

Det samma gäller med: Du ska inte stjäla. Man behöver inte råna en bank för att vara en tjuv. Det räcker med att stjäla en leksak från en kompis när man är tolv, eller att säga till chefen att man har jobbat åtta timmar när man egentligen gick hem efter fem.

Du ska inte begå äktenskapsbrott står det också. Men det skulle jag aldrig göra, kanske du tänker. Jesus säger i Matteusevangeliet 5:28 att den som ser med begär på en annan person begår äktenskapsbrott i sitt hjärta.

Han talar i samma kapitel om budordet: Du ska inte mörda. Jesus säger att den som blir vred på någon utan giltigt skäl också står skyldig. Man har önskat att någon vore död, och har på så sätt dräpt den människan i sina tankar skulle man kunna säga.

Ett sista exempel bara. Du ska inte ha begär till din nästas hus. Läser man hela det här budordet i Andra Mosebok kapitel 20 så ser man att man över huvud taget inte ska ha begär till något som någon annan har. Det står faktiskt ganska mycket i bibeln om att vara nöjd med vad man har. Och visst är det intressant då att företag över hela världen lägger ner hundratals miljarder kronor varje år på reklam, vars enda mål är att försöka väcka ett begär hos oss att äga vad andra äger. Under Super Bowl-sändningen i år kostade till exempel 60 sekunder reklamtid 20 miljoner dollar. Det är ungefär 200 miljoner svenska kronor.

Det här var 6 av 10 budord. Hur gick det tycker du? Har du levt ett rent och heligt liv? Om du är ärlig mot dig själv så kommer du nog fram till att du inte har det.

Så vi har alla syndat mot en helig Gud. Vi är alltså alla syndare och vi har alla vänt oss bort från Gud. Men vad har det för konsekvenser?

I Romarbrevet 6:23 står det att syndens lön är döden. Vi förtjäna alltså alla att hamna på den plats som kallas helvetet när vi dör. För evigt separerade från Gud.

Så vad kan vi då göra för att få tillbaks den personliga relation som Gud vill ha med oss? Kan vi på något sätt arbeta oss fram till Honom? Behöver vi offra något som man gjorde i Gamla Testamentet? Eller räcker det med att göra mer gott än ont under vår livstid?

Så här står det angående våra rättfärdiga gärningar, alltså de gärningar som vi tycker är våra allra godaste och bästa.

”Vi är alla orena, alla våra rättfärdiga gärningar är som en fläckad dräkt.”

Jesaja 64:6

Våra försök att själva arbeta oss fram till denna heliga Gud är alltså redan från början dömda att misslyckas. För hur många smutsiga kläder måste jag ta på mig för att bli ren? Ekvationen går inte ihop, eller hur.

Men finns det då inte något hopp för oss?

Job skrev för ca 3500 år sedan i den äldsta boken i bibeln:

”Han [Gud] är inte en människa som jag, så att jag kan svara honom: ”Vi går tillsammans till rätten.” Det finns ingen som kan döma mellan oss och lägga sin hand på oss båda”

Job 9:32-33

Job förstod att det behövs en medlare mellan Gud och människa. Någon som är helig och därför kan stå inför Gud, men samtidigt någon som har upplevt vad det är att vara människa.

Och här kommer vi till evangeliet, alltså det glada budskapet.

Jag sa ju tidigare att ingen vanlig människa någonsin har levt helt enligt de tio budorden. Men det finns en som har gjort det. För Han var ingen vanlig människa.

Jesus, som själv är Gud, blev människa och kom till världen, född av en jungfru och levde ett liv helt utan synd. Detta visar att Han är värdig att ta våra synder på sig. Han blev alltså själv det fläckfria offer som alla djuroffer i Gamla Testament pekade fram emot, då Han dog på ett kors i vårt ställe.

Jesus uppstod sedan på den tredje dagen och visade därmed att Han är Gud. Det står också att Han uppstod som den förste av många, vilket betyder att alla vi som tror på Honom en dag också ska uppstå och få leva tillsammans med Honom för evigt.

Tro är alltså inte en känsla, det är ett val man gör. Om vi väljer att tro på detta har Gud lovat i bibeln att vi blir "rättfärdiggjorda". Det betyder att när Gud ser på oss så ser han inte längre våra synder. Han ser istället vad Hans son Jesus gjorde för oss när Han dog för oss på korset.

Det här är alltså vad vi tror på. Eller jag skulle nog hellre säga "*litar på*". Eller kanske "*sätter vår fulla tillit till*". Inte vår egen förmåga att nå Gud, utan att Han själv sträckte sig ner till oss och räddade oss. Inte för att vi förtjänar det, utan för att Han älskar oss och vill ha en personlig relation med var och en av oss. Det är ingen belöning för något vi gjort, det är en gåva. Och en gåva kan man inte förtjäna.

"Ty av nåden är ni frälsta genom tron, och det inte av er själva, Guds gåva är det, inte av gärningar, för att ingen ska berömma sig."

Efesierbrevet 2:8-9

Så allt du behöver göra är att ta emot den gåvan. Och det gör du genom att tro, eller sätta din fulla tillit till, att Jesu död och uppståndelse är tillräckligt för att du ska bli frälst, alltså räddad. Vaddå räddad? Jo, räddad från en evighet separerad från Gud i helvetet. Och räddad till en personlig relation med Gud och ett evigt liv i vad vi kallar himlen tillsammans med Honom.

"Ty så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."

Johannesevangeliet 3:16